

Spaudinių paroda – Steigiamojo Seimo šimtmečiui

Šiaulių apskrities Pavilo Višinskio viešosios bibliotekos trečiojo aukšto foje veikia spaudinių paroda „Modernaus Lietuvos parlamentarizmo raida. Steigiamajam Seimui – 100“.

Parodoje eksponuojami spaudiniai apie to meto politinę, visuomenės situaciją, tarptautinę Lietuvos padėti, asmenybes, prisidėjusias prie valstybės kūrimo.

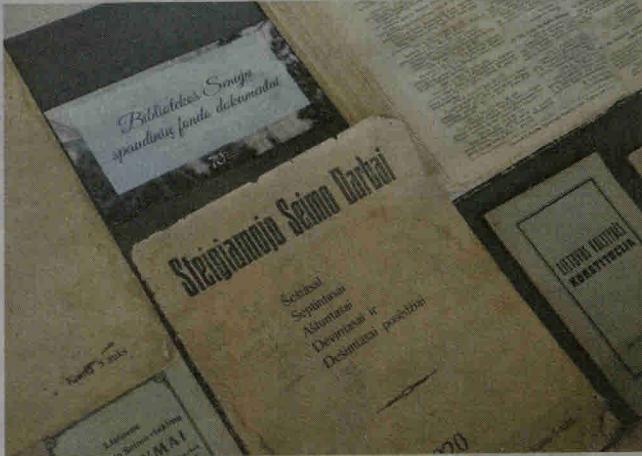
Išskirtiniai dokumentai pristatomomi iš bibliotekos Senųjų spaudinių fondo: 1920 metų Steigiamojo Seimo darbų I ir II sesiūliniai, 1920 metų Laikinosios vyriausybės žinios, 1922 ir 1925 metų LR Konstitucijos, 1920 metų Lietuvos taikos sutartis su Rusija ir kiti dokumentai.

Siemėt suakio 100 metų, kai 1920 metų balandžio 14–15 dienomis visutiniuose tiesioginiuose rinkimuose slaptu balansavimu pagal proporcinę sistemą buvo išrinktas Lietuvos Respublikos Steigiamasis Seimas – pirmasis moderniuju laikų Lietuvos parlamentas.

Paroda bibliotekoje veiks iki liepos 27 dienos.

„Šiaulių krašto“ inf.

Parodoje „Modernaus Lietuvos parlamentarizmo raida. Steigiamajam Seimui – 100“ pristatomomi išskirtiniai dokumentai iš bibliotekos Senųjų spaudinių fondo.

Kraštotoyrininkai susitiko virtualiai

Šiaulių kraštotoyrininkų draugijos įsteigimo dieną Šiaulių miesto garbės kraštotoyrininkai ir Mikelio prizo laureatai bendradarbiaudama virtualiai.

Susitikimą iniciavo Šiaulių miesto savivaldybės viešosios bibliotekos Bibliografijos-informacijos skyriaus darbuotojai.

Šiaulių kraštotoyrininkų draugijos pirmmininkė Virginija Šiukščienė pasveikino visus kraštotoyrininkus jų šventės proga, ivardijo šiu metų jubiliejines datas, aptarė susitikimų organizavimą ateityje.

Kraštotoyrininkai kalbėjo apie namuose rasiomus kraštotoyrininkų darbus, tvarkomą turimą

medžiagą, pasikeitusį bendravimą su istorijų pasakotojais – informacijos pateikėjais.

Bibliografijos-informacijos skyrius bibliotekos svetainėje parengė virtualią parodą „Šiaulių kraštotoyrininkai – Mikelio prizo laureatai“.

Pernai Mikelio prizas buvo įteiktas kraštotoyrininkai Audronei Kiršinaitėi.

Šiaulių kraštotoyrininkų draugija įsteigta 1927 metu gegužės 15 dieną. Oficialūs steigėjai buvo Pelikas Bugailiškis, Jackus Sondeckis, Kazimieras Ubeika, Domas Jasaitis, Juozas Švambaris, kunigas Justinas Lapis, Jokūbas

Bergeris ir Vaclovas Šliageris. Pirmininku išrinktas P. Bugailiškis.

Šiaulių kraštotoyrininkų draugijos iniciatyva 1930 metais sušauktas pirmasis Lietuvos kraštotoyrininkų suvažiavimas. 1934 metais draugija pradėjo leisti pirmąjį Lietuvoje kraštotoyrininkų žurnalą „Gintasis kraštas“. Nuo 1930 metų draugijos vardu buvo leidžiamas unikalus Lietuvos leidinys „Šiaulių metraštis“.

Draugija uždaryta 1940 metais, atkurta 2003 metais.

„Šiaulių krašto“ inf.

Ant kapo

UŽ RIBOS

Gintaras Bagdonas pasakoja, kad gyventi kapinėse jam patinka, nes čia niekas nevaržo jo laisvės, o naktys „tarp kryžiukų“ teikia ramybę.

Kitapus senųjų Šiaulių miesto kapinių tvoros šviečia raudona jo kepurė. Sédédamas ant metalinės vieno kapo tvorelės godžiai valgo dešrelę, užsikasdamas agurku. Guolis čia pat – tiesiai ant kapo. Antklodę, kad nesušaltu, sako, atnešė pažystamas. Kitas kapas – išvietė. Šlapimo ir išmatų dvokas riečia uoslę. Kieno kapai virtę benamio Gintaro namais, niekas ir nesužinos – metalinės paminklų lentelės su mirusiųjų pavardėmis seniai nuluptos. Siaubinga 57 metų benamio kasdienybė. Jam dėl to nė kiek nekraupu. „Gyventi tarp kryžiukų“ netgi patinka, sako, ramybę.

Edita KARKELEIENĖ
edita@skrastas.lt

Namai – kapai

Apie senosiose miesto kapinėse gyvenantį benamį „Šiaulių kraštą“ rašė dar pernai rugpjūtį. Tada į žurnalistus, prašydama pagalbos, kreipėsi greta nuo benamio „namų“ esanti 1957 metais palaidoto Šakynos miestelio (Šiaulių rajonas) busuvos gydytojo Kazimiero Kvedaro kapą prižiūrinti 87 metų senolė levą.

Tuoju po rašinio, anot geradarės, kapavietės, ant kurių buvo „jisikūrės“ benamis, išvalė už tvarą kapinėse atsakingos įmonės darbininkai.

Benamis, anot senolės, tasyk išnyko.

Tačiau aplankytį minėto kraštietojo gydytojo kapo per šiu metų Velykas atėjusi senolė nustėrė: dešiniau esančios kapavietės vėl

buvu apdergtos, čia pat miegojo ryskiai raudonos spalvos vatinė antklodė apsiloko žmogus.

Kitaip atėjusi ponia Leva varę rado sėdintį ant kapo borteliu. Inirtingai kasėsi galbūt kokių gyvių apeita galvą, pečius, nugarą.

Po kelių dienų, vėl užsukus rado nelaimėli jau gulintį. Atrodė lyg negyvas. Kad įsitikintu, jog Anapilis jo dar nepasiémė, senolė keletą kartų kostelėjo: kapinių gyventojas kilstelėjo galvą. Gyvas.

„Negi tik tokia vieta žmogui po saule likusi? Vien nua minties kraupu“, – svarstė senolė, prasidama atkreipti kompetentingų institucijų dėmesį.

„Man negėda. Jau nebėgėda“

Benamij artrandame kaip tik sėdintį ant kapo borteliu. Greta, ant kapo žemės, padėta praimta dešrelė pakuočių ir prakastas agurkas. Benamio vakarienė.

Užkalbintas nustoja kramtyti,

Rengama padėkos akcija

Kita pirmadienį, birželio 1-ąją, visoje šalyje vyks vienuolės akcija „Ačiū, Lietuva“, kuria bus dekojama Lietuvos žmonėms už sėkmingesnai įveikta pirmąjį COVID-19 bangą ir raginama išlaikyti susitelkimą bei vilti, kad ryžtingai būtų įveikti ir kiti ateityje dar laukiantys iššūkiai.

Birželio 1-ąją, 17.00 val., akcija „Ačiū, Lietuva“ nuskambės muzikos garsais visoje šalyje: miestu ir miestelių skveruose, aikštėse ar parkuose, ant administraciinių ir kultūrinių įstaigų stogu.

Nacionalinių ir valstybinių įstaigų kolektyvai birželio 1 d., laikydami visų saugomo reikalaivumų, atlikis apie 15 minučių trukmės koncertus viešose erdvėse. Norą neatlyginti dalyvauti akcijoje šiuo metu iš viso yra pareiškę 253 muzikinių kolektyvų iš 36 savivaldybių, šis sąrašas nuolat pildomas.

Akcija „Ačiū, Lietuva“ vyks ir kitomis formomis. Nuo gegužės 25-osios visą savaitę Vyriausybės, ministerijų ir savivaldybių vadovai raginami siužeti padėkas visiems padėjusiems križės metu, viešose vietose galima kabinti juostas „Ačiū, Lietuva (Vilnius, Marijampolė...)“ arba apšviesi pastatus.

Prasoma nufilmuoti birželio 1 d. koncertus, kad vėliau iš jų būtų galima sukurti vientisa vaizdo klipą.

ELTA inf.

nuo bortelio pasilenka ant sugulėto kapo – netrukus guls miegoti. Čia, sako, ilisi tiekvyne naktį. Pareina lyg į namus. Čia grįždavo ir visą praejusią žiema, kuri bena-mi šiemet lepiino pliusine temperatūra, neleido sušauti.

Gintaras Bagdonas, 57-erių.

Cia miega, čia ir tuinstinas. Sukrauta, „solidi“ krūva vos žingsnis nuo guolio, ant kaimyninio kapo. O kur, sako, eis, jei reikalas prispaudžia. Sugedintas sukrýžiuota purvinas rankas ant krūtinės: „Atsiprašau. Artieiskite man“.

Ranka mosteli į priekinę kapų eilę. Antai ten yra vandens, ten apsprausia, nusisukta.

Gėda? Ne, sako, negėda. Suprantą, tokiu elgesiu drumsčiantis kapinių rimtį, paminantis pagarbą mirtiesiems, ant kurių kapų tuinstinas arba miega, arba prausiasi. Bet tik čia, „tarp kryžiukų“, randai ramybę.

Nukelta į 6 ps.